

fredsstillende, idet nemlig Seminarieeleverne faa 40,000 Kr. mere til næste Aar, er der ingen Grund for mig til yderligere at opholde mig ved det. Jeg har kun dels villet nedlægge en bestemt Indsigelse mod den Maade, hvorpaa det ærede Medlem omtalte hele Sagen, og dernæst oplyse, at Ministerens Stilling har været saa fuldstændig korrekt, som det kan forlanges.

Jeg skal ikke dvæle meget ved Spørgsmaalet om Opstillingen af det imiterede Granitmonument i Prinsens Palæ. Jeg skal indrømme, at det, som ogsaa Ministeren sagde, er en Sag, der fuldstændig er afhængig af ens Smag, og at det ikke i saa Henseende er muligt at fremføre noget, der kan enten afkræfte eller bekræfte det mere eller mindre rigtige i at gaa til denne Opstilling. Jeg skulde nu tage meget fejl, om man ikke allerede dernede i Prinsens Palæ finder en hel Del Imitationer, og jeg kan ikke se, at det skulde bringe Forvirring i Folks Begreber, at der findes noget, som er imiteret, og andet, som er ægte. Naar der staar en Plade paa Granitmonumentet, eller hvad det nu er, hvor det siges, at det er Imitation, saa ved selvfølgelig det besøgende Publikum, at alt det, der ikke er nogen saadan Plade paa, er ægte, og saa kan jeg ikke se, at der sker nogen Skade ved, at der ogsaa paa dette Omraade kommer en Imitation. Paa den anden Side, hvis man ikke vil have det, ja, saa antager jeg heller ikke, Ministeren vil tage sig det meget nær. Man har i Museumsbestyrelsen ønsket det og anset det for at pynte paa Gaarden. Jeg har kunnet slutte mig dertil, ikke mindst efter at der ogsaa i Udvalget af Medlemmer er fremført en hel Del, der talte for at gaa til Opstillingen netop af en saadan Imitation, og navnlig da det, at man ikke kan gøre Regning paa at finde et naturligt Monument til Opstilling der, thi nu kender man jo hele Landet, og ved, hvad der er, og der fremkommer ikke mere og bliver ikke noget at stille op. Enten skulle vi intet have, eller ogsaa skulle vi have det, her er Tale om.

Maatte jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Forskoleseminarierne blot gøre den Bemærkning, at selve Ændringen med Hensyn til Eksaminer osv. er jo, som Ministeren allerede har sagt, bestemt ved Lov, saa det kunne vi ikke forandre her ved Finanslovsforslaget. De Ændringsforslag, der ere stillede, ere jo for saa vidt ret uafhængige af det Spørgsmaal. Man kan, om man vil, give forøget Understøttelse til de Elever, der komme paa For-

skoleseminarierne, naar de skulle være der et halvt Aar længere, og man kan sige, at man ikke vil have dem paa Seminariet det halve Aar længere, men man har for øvrigt allerede ved Lov givet Ministeren Tilladelse til at kunne udstrække Undervisningen til 1½ Aar, saa det vil Ministeren kunne gøre uden denne Bevilling. Det eneste, man opnaar ved at nægte Bevillingen, er, at Ministeren kan ikke sende Censor rundt ved Optagelsesprøverne, og det skulde jeg dog mene var det eneste, man fra alle Sider var enig om at erkende for rigtigt, at Optagelsesprøverne blive saa ens paa samtlige 4 Forskoleseminarier som muligt. Men maatte jeg føje til, at jeg ikke er enig i de Betragtninger, som navnlig det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gjorde gældende om, at det skulde være saa overordentlig heldigt og nødvendigt, at man havde en Afgangsprøve, hvor vedkommende virkelig dokumenterede sine Kundskaber, en Eksamen, der ikke alene var en Prøve i den praktiske Færdighed, men som i al sin Almindelighed var en Prøve paa de Kundskaber, hun har erhvervet sig. Jeg hører til dem, der sige, at selvfølgelig skal der Kundskaber og slet ikke saa faa Kundskaber til for at kunne undervise ogsaa mindre Børn, som det jo er i Forskolen. Men det nytter ikke noget, at vedkommende have Kundskaber, hvis de ikke have den Færdighed, den Forstaaelse, skal jeg sige, i pædagogisk Forstand, der hører til for at kunne undervise smaa Børn, og det turde være, at der kræves mindst lige saa stor pædagogisk Indsigt for at undervise smaa Børn som for at undervise større, maaske kræves der endda større pædagogisk Indsigt dertil. Jeg vilde derfor nødigt, at det skulde forstaaes saaledes, at jeg i mindste Maade billigede det, der kom frem fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Jeg vilde gerne have, at man skulde forstaa, at det vigtigste, det første er den pædagogiske, den praktiske Side, og saa komme i Virkeligheden Kundskaberne i anden Række. Men da det, som sagt, ikke foreligger til Afgørelse nu, skal jeg ikke komme dybere ind paa det.

Maa jeg med Hensyn til det Ændringsforslag, som det ærede Medlem sammen med en Partifælle har stillet om Rejseunderstøttelser til Lærere ved Seminarier, blot sige, at saa vidt jeg forstaaer det ærede Medlem, er det hans Mening, at foruden det Beløb, som de vedkommende Lærere ville kunne faa af den sædvanlige